

IX. kötet.

Budapest, 1894. október 21-én.

42. szám

Műteremben.

— Nagysád kérem, addig pihenhet, míg a hátteret festem.

— Talán megforduljak?

Korai öröm.

— Kétségtelen, hogy a házasság teheti az embert igazán boldoggá! — kiáltott fel egy fiatal ember.
— Házas ön? — tudakolja egy idősebb úr.
— Még nem, hanem jegyben járok.
— No, azt mindjárt gondoltam, — dörmögte az öreg úr ravaszul mosolyogva.

Pontos számítás.

— Maga többet kér, mint a mennyi magának jár, — mondá egy hölgy a bérkocsisnak.
— Nem én.
— De hiszen nem töltöttem én két órát a látogatáson!
— Bizonyára nem, de a bérkocsitulajdonos azt kívánja, hogy azt az időt is számítsam, a melyet a hölgyek a bucsuzással eltöltenek.

Divatos.

Ki nem tud írni, kritikákat ír,
Ha másként nem, így is fogy a papír.

K. R.

Szószerint igaz.

— Mit nevezünk synonymnak? — kérdi a tanító egy leánytanítványától.
— A synonym olyan szó, a melyet egy oly más szó helyett használhatunk, a mely körülbelül ugyanazzal a jelentéssel bír, ha nem tudja az ember, hogyan kell írni az előbbi.

FROMMER A. HERMANN utóda mag- és növény-kereskedése.

Főüzlet: V., Tükör-utca 5. **BUDAPEST** Fióküzlet: VI., Andrassy-út 1.

— A főárjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve megküldetik. —

Szent-Mihály napja körül járt az idő épen. Az ős megérlelte már a természet keblén ékeskedő növényzetet s az élőkák sárga levelei csörögve hullottak alá, hogy bevegüljenek a föld porába, a honnan vétettek vala.

Hanem azért a munka javában folyt még Kontyodon. Megérkezett a kukoricaszüret idenye, s mindenki szorgalmaskodott az áldás betakarításában.

Azt mondja egy reggel Sári asszony Mázsás Mártonnak, a kontyodi főbíró urnak, mint Isten előtt nyilvánvalóvá lett hitvestársa:

— Te ember! Mán mindenki a kukorica körül lát, csak épen hogy te tátod itt a szádat!

Mely kijelentésre Mázsás Márton uram flegmatice rántott egyet kék mándliján és zsiros kalapját feltolva fejére, kiböfönt belőle a harag szava:

— Micsoda ostobaságot lelsz ki, asszony? Hogy mán én tátnám a számat? Mán mint hogy én la? Ime: mennyi tabella most is itt előttem!

— Vigye az ördög azt a tabellát! — kelepelt az asszony. — Hát elélek én abból a tabellából? Az egész bírószkodásodnak nem vettem még tíz krajczár ára hasznát. Jobb bizony, ha a kukorica után lát kend. Azt mondja Kópé Pali, hogy a «Csengő-szegben» lévő ugyan csak megpocsékolták a gróf ökrei.

— Hájszen . . . izé . . . hájszen, — nyegegte bíró uram egyre rángatva kékszinben játszó mándliját.

— Mit hájszenezik kend ott, no!

— Ugy gondolom, hogy jó vóna, ha te kimennél.

— Hogy én menjek ki? . . . Megbolondult kend, vagy az esze ment el? — tört ki Sári asszony, a ki midőn indulatba jött, kedves férjét illendően megtitulálta.

— Mán miért is ne mehetnél? Te jobban el tudsz a dolgosokkal nyelvelni!

— Ejnye a tyutyu-mutyu mivoltát kendnek, még mit ki nem találna? . . . Hát aztán ki főz a dolgosoknak? Kend? . . . Ki tartja rendbe az udvart? Ki éteti, itatja meg a jószágot, mi?

— Szent igaz a mondókád, Sári, hanem hogy hát . . .

— Mit hogy hát? Kimegy kend és ott lesz, míg rendbe nem hozzák a felesék a dolgot. Nincs valami fagyos éjszaka, ott lehet hálni a mezőn. Rakja meg a tarisznyát, aztán ballagjon Isten hírével. Ne tabelláskodjék mindéig, ugysem lesz már kend pap soha!

Az asszonyi kijelentés borúsra hangolta Mázsás uram érzelem-húrjait. Ott ült ugyan az asztal előtt s még a nagy, kékfedelű tabella tarkálott előtte kacskaringós rakományú betüivel, de a jóindulatú bíró már is ott képzelte magát a Csengő-szegben. A tabella kukoricaföld volt s a betük rajta megannyi kellően megérett kukorica-csővek.

Nagy lelki aggodalmában még a gyakran használatos zöld butykosról is elfeledkezett, mely kedvesen szeretett

tartalmával ott állott a kredenczen, hogy bíró uram közel kaphassa, ha szüksége kerül egy kis sziverősítőre.

Ült és bámult a tabellára oly szomorú ábrázattal, mint ülhetett Jeremiás próféta Jeruzsálem romjai felett. Mit ki nem talál az az asszonyi lélek? Hogy ő kimenjen a Csengő-szegbe s örködjék a könnyen eltűnhető kukorica felett, mint valami csőszbeli hivatalnok? Hát illik ez egy érdemes községi főbíróhoz? Mit mond a falu népe, ha megtudja? Oda lesz a tekintély örökre!

Már-már azon a pontján állott elhatározásának, hogy kimegy és egész bátorsággal kijelenti az asszonynak, hogy hát ő bizony nem mászkál a Csengő-szegbe, mert mivel-hogy az össze nem fér egy főbírói tekintélylyel, hogy csőszbeli állapot hivatalos kötelességére lealjasodjék, mikor Kópé Pál, a falu híres csákányosa, bebotlott az ajtón.

Kópé Pál olyan volt Mázsás uram mellett, mint valami védőszellem. Mindig a legválságosabb pillanatokban szokott megjelenni, a mi különben nem annyira bíró uram iránt, mint inkább a zöld butykos iránt táplált szeretetnek volt természetes folyománya.

— Adj' Isten jó napot, bíró uram! — köszönt illedelemmel.

— Néked is, Pali! Nekem már van! — válaszolt Mázsás uram a legmélyebb borulattal.

— Micsoda? . . . Hát baj van, vagy mi?

— Baj biz, hallod? . . . Ez az asszony . . .

— Miféle asszony?

— A feleségem, a Sári! . . .

— Beteg? . . . Haldoklik? Vagy mi?

— Az eszed! Mán csak nem tesz olyan bolondot! Kukoriczatörés idején csak nem bolond valaki betegeskedni.

— Hát mi?

— Felbuzdult benne az ostoba kíváncsi, oszt azt óhajtja, hogy kimenjek a Csengő-szegbe kukoriczát őrzeni. Hát tehetem én ezt, te Pali? Egy község érdemes bírāja ott háljon künn a mezőn?

— No, Istenem! . . . Hát miért ne? . . . Hát én mikor Majlandban istrázsáltam a Piemont király kastélya előtt, osztán a kapitányom egész éjszaka ott feküdt a gyepen a többiekkel! Pedig az nagy úr volt ám, hallja! Még a borotválkozó-vizét is a Dunából kellett hozni. Hát talán bíró uram is megeselekedheti ezt a maga érdekelt-ségében.

— Hiszen izé . . . persze, hogy persze . . . megeselekedhetném, de hallod-é: félek biz én így bugafővel ott rostokolni. Mégis ha te, Pali, megeselekednéd, hogy kijönnél velem, osztán ketten eltöltenők ott az időt!

— Hát miért ne mennék? Rá érek a sűrű dolgom felől! . . . Csak készítsen el bíró uram mindent. Ugy előrizzük azt a kukoriczát, hogy száz pap se különbül.

Mely biztató szavakra Mázsás uram ránczokkal beha-

sogatott homloka kezdett szépen kisimulni s eszébe jutván, hogy «nem csak kenyérral él az ember», hanem pálinkát is iszik hozzá, intett egyet Kópénak, ki az intést a leghatározottabb formában elérte.

Megragadta a kredenczen várakozó zöld butykos kacsakaringózott nyakát s oda helyezte biró uram elé.

— No igyunk egyet, hallod! — mondta Mázsás uram.

— Jó lesz! — véleményezte a vitéz csákányos, nagyokat nyelve már előre is az áhitott jó ital érdekében.

Biró uram ivott előbb s azután Kópéra került a sor, a ki úgy neki felejtkezett a butykos szájának, mintha csak valami talián-szivart szopogatna.

— Megyünk, oszt punktum! — mondá, midőn végre letette az erősen meghiányosult tartalmu kulacsot. — Van nekem puskám, kiviszem magammal, osztán hadd próbáljon oda jönni bármiféle teremtese az Istennek!

Még a butykos megtette szokott útját vagy kétszer s azután Kópé káprázó szemekkel kullogott faluvégi lakása felé.

Alkonyattájon, mikor már a falu raja elcsendesült, s a legelőről előkerült jószág csendes flegmával kérődzött jászla mellett, Kópé vállaira kanyarította egyesöví flintáját s felkereste biró uram hajlékát.

— No, menjünk!

— Hát menjünk, Pali! Ott a butykos, vedd gondjaid alá, én majd az eleséget viszem ebben a szőrtarisznyában.

Kópé elkezelte a butykos. Biró uram meg nagy gubáját kapcsolta nyakába s azon felül hátára szijjazta az erősen megpakkolt szőrtarisznyát.

Igy felkészülve, neki indulnak a Csengő-szegnek, mely a falu alatt jó távolságban terült el.

Fenn, a tiszta égbolton kigyultak az ezüsthényű csillagok, mosolyogva pillantván le csendesen baktató utasainkra. Kópé biztató szavai biró uramba is nagy bátorságot öntöttek s ugyancsak fenekedett a grófi ökrökre, melyek kukoriczáját tették megpocsékolásuk tárgyává.

— Ha ott csipjük, Pali, keresztül lövöd, oszt meglesz! Vigye az ördög azt az ökröt grófstul együtt!

— Keresztül is én, a rézangyalát! Nem felejtettem még el a mesterlövést, a mékkel Taliánországban metáliát kaptam!

— Metáliát, te? . . . Hát hol van? Még nem is muttad.

— Ugy volt az, biró uram, hogy a talián császár katonáit neki szoritottuk a nagy Pó tengernek, oszt vágtuk, mintségesen a répát szokás. Én épen egy nagy tábornokkal kerültem szembe, a ki térdre esett előttem, oszt nagyon rimánkodott, hogy kegyelmezsek az életének. Állj fel! — mondok neki, — nem vagyok én szent kép, hogy előttem térdepelgess. Mars előttem a magyar táborba, osztán majd meglátjuk, ha kegyelmezhetünk-é, vagy se!

— Hát oszt elment?

— El ám, mert neki mértem a kardomat. Bekisérttem pontomosan a fővezérünk eleibe. Ezért adták oszt nékem a metáliomot.

— De hát hova tetted?

— Az ebugattát neki, furcsán jártam vele, hallja! Ugy volt, hogy a nagy háboruskodásban elrongyollott a nadrágom, osztán a fővezér úr megparancsolta, hogy vitéz Kópé Pálnak tiszta új «ánczugot» adjanak. Adtak is olyan takarost, hogy mikor kicsiptem magam benne, a hideg is kirázta érettem a talián kisasszonyokat.

— De hát a metáliomot hova tetted?

— Üsse kő a dolgát! Hát hallja, az ütközet közben bele tettem a rongyos nadrágom zsebébe, osztán mikor levettem, úgy ott felejtettem, mint a hótt.

Ily beszélgetésben elmerülve vaklálódtak a Csengő-szeg felé, észre sem vevén, hogy biró uram húséges házórzője, a bozontos fekete szőrű komondor csendes léptekkel utánok ballag.

Végre elértek a «Csengő-szeg»-re. Közel a kukoriczáshoz sik kaszáló terült el, melynek közepében nagy boglya meredezett. Mázsás uram és Kópé Pál tanyát ütöttek a boglyához közel, s mig biró uram leterített gubáján elheveredett, Kópé holmi száraz galyakat gyűjtött, s csakhamar vigan lobogó tüzet gerjesztett.

Mig a két ember ott piritkózott a tűz mellett, a fekete szőrű komondor egyik közeli kenderföldön egérfészkekre akadt s kutyához illő kaparászattal igyekezett őket birtokába keríteni.

A butykos kezelés alá vették s beszélgetés közben jól meg-meghúzták. Majd szalonnát sütöttek, melyet vidáman falatoztak be, miközben Kópé Pál ügyesen kifundált talián történetekkel traktálta biró uramat.

A csillagok egyenkint tűntek el. Szürkészinű ködfátyol terült reájuk s erősen kavargó keleti szél lenyomta a földre s csak a lobogó tűz fénylett ki belőle kísérteties homálylyal.

A két ember elhallgatott. Kópé csakhamar erős hortyogással jelenté, hogy ő már ide hagyta a földieket s lelke ott jár valahol a taliánok között. Talán épen az elrongyolódott nadrágban felejtett metáliomot keresi.

Biró uram hanyatt feküdt a gubán s úgy bámult a szürke ködbe. Mélyen elgondolkozott valami felett, mert keserű sóhajtása gyakran rezgett át a gomolygó ködön.

Hogy mit is kitalál ez a Sári? Beh jól is tette volna Isten ő szent felsége, ha meg nem teremti Ádám apánk oldalsontjából az asszonyi személyt! . . . Most kaczag otthon, mig ő itt szenved a kietlen éjszakában.

Addig-addig tünődött, hogy őt is elnyomta az álom. De nem sokáig tartott álma, mert úgy vette észre, mintha orra alatt tollseprőt huzogatnának el s valami körmös állat az ábrázatát igyekeznék megbörteleníteni.

Felnyitotta szemeit s az a borzasztó alak ott állt előtte a maga teljes feketeségében.

Biró uramnak vadállati ordítás hagyta el torkát.

— Pali te, Pali! . . . Jere, ha Istent ismeresz!

— Mi az, mi! — ugrott fel Kópé.

— Itt van a boszorkány, a szemeimmel láttam. Már engem összenyomogatott!

Kópé feltápáskodott s előkereste a flintát.

— Ugyan mit beszél, bíró uram? Hol járna itt boszorkány?

— Az Isten úgy éltesen, hogy láttam! Fekete volt, mint az üstfenék és a szemei úgy ragyogtak, mint a «basiliskusnak».

Az a boszorkánynak titulált fekete jószág pedig, midőn bíró uram elordította magát, illő tisztelettel hátra húzódott. S távol a tűztől leheveredett.

Körülforgott előbb magán s nyöszörögve foglalt helyet.

— Ott, ott ni! — mutatott felé bíró uram. — Hallod, hogy nyöszörög!

Kópé előbb mitsem látott a sűrű ködtől, csak nagy sokára fedezte fel a fekete alakot.

Ábrázatához igazította a flintát s rá czélezott a boszorkányra.

— Ne lőjj, Pali! — intette Mázsás uram. — Tudod, hogy a boszorkányt nem fogja a golyó!

— Mán biz én rá lövök, bíró uram, ha mindjárt maga volna is a megtestesült ördög!

Azzal eldurantotta a puskát, melynek hangjára vad sikoltás tört elő a fekete alakból.

— No ezt elrefeltem! — dicsekedett Kópé.

— El ám! Igazi mesterlövés volt. Látszik, hogy nem felejtetted el a régit. Ugy ott maradt a', mint a hótt!

— No hát azt mondom, hogy nem is kisértget ő ezután. Nézzük már, miféle Isten csodája lehet!

— En nézzem? Mit gondolsz? Nem lehet a boszorkánynak hinni! Hát ha csak teszi magát!

— Teszi kutyát, hiszen meg se mocczan. Ne féljen, bíró uram, ha mondom!

Nagy nehezen bele diktálta Mázsás uramba a bátorságot s a tűzről egy lángoló hasábot felvéve, oda mentek a kiszenvedt alakhoz.

Nézegették egyideig Kópé mesterlövését, egyszerre csak elrikkantotta magát Mázsás uram.

— Tyhü! Az árgyéusát, te Pali!

— Hát mi, no?

— Hiszen ez az én kutyám, a Betyár!

— Mit beszél bíró uram? Honnan került volna ez ide?

— Az Isten szentséges uescse! Ez biz a Betyár, hallo! No hiszen jó hasznot csináltunk most. Nem adtam volna az udvaromról egy ökörtinóért.

— Aunnye, bíró uram! E' mán oszt nagy sor! — vakargatta fülét Kópé Pál.

— A biz a', hallo! Mit mond a falu, ha megtudja?

— De nem beszéljük ám el senkinek!

— De ne is ám, Pali! Vége lesz a hivatalos tekintélynek! Üsse kő a dolgát ennek a kutyának, már ki is gondolta volna, hogy nem boszorkány légyen!

Sári asszony egyideig csak hivogatta a hűséges Betyárt, de biz az csak nem mutatkozott.

Hej, ha tudta volna a jó asszony, hogy a hű állat boszorkány helyett meglőve aludja örök álmát a Csengőszegben!

De erről Mázsás uram Kópéval együtt mélységesen hallgatott.

Hanem azért Mázsás Márton bíró uram ma is első éznek tartja magát Kontyod falujában.

Szini Péter.

Kimerítő válasz.

Orvos. Mindig sántit ön?

Páciens. Nem, kérem alásson, csak ha járok.

A megtartott szerződés.

Van a Dunán túl egy jó humoru kálvinista esperes, a ki minden dolgot a könnyebb végén fog. Egy káplánja egyszer azt találta kérdezni tőle, hogy kire hagyja azt a szép könyvtárt, ha meghal?

— Mit gondol, öcsém, én és a halál, nem illünk mi össze, kerüljük egymást. Egy temetésnél találkoztam vele, és azt a szerződést kötöttük, hogy engem csak akkor visz el, mikor ki akar menni a divatból a halálozás.

Nem rég, megütötte a szél az öreg urat, a ki hetvenkedik erősen.

— No, bátyám, talán megbomlott a szerződés? — kérdezték az esperestől.

— Nem tudom, mit gondol ez a fekete lábu gólya madár. Én megtartottam ígéretemet.

— Hát mit ígért bátyám? — kérdezte a káplán.

— Azt, hogy trafik dohányt nem pipázom és meg nem házasodom. Ugy látszik a halál koma nem szavatartó, különben most már nem bánom, ha elvisz, így 77 év után jól esik egy kójutazás.

A kegyesszivü.

Benőt kegyesnek mondják oly sokan,

Könyörületet hirdet untalan;

Mikor felé jó kolduló csapat:

Szeme égen, keze zsebén tapad.

Kósa Rezső.

Aggszüekre nézve egy férfi az, a mi Izrael fiainak a manna volt a pusztában.

*

A sok válóper megerősíti azt a régi igazságot, hogy két igenlés annyit ér, mint egy tagadás.

Tanár. Most nem irlak be az osztálykönyvbe; hanem a jövő órán aztán elhozod az Atlaszt!

Maci. Hány métert poroncsol, tonár ór, hojd hozzak?

Mibe kerül?

Fiatal ember. Mibe kerül egy nőnek az eltartása évenkint?

Idős ur. Ötszáz forintól ötvenezerig.

Fiatal ember. Az bizony nagy különbség!

Idős ur. Csak látszólag, fiatal ember, csak látszólag! A dolog tudniillik úgy áll, hogy ez az élvezet a férjnek összes keresményébe kerül.

Szándékos félreértés.

Vendég (pezsgőzés után a vendéglőshöz). Mondja csak, vendéglős úr, mit vesz be ön, ha megiszik egy üveg magyar pezsgőt?

Vendéglős. Öt forintot.

Az akadály.

Mama. De Ilonka, ki engedte meg neked, hogy magad végy a tálból fánkot? Miért nem kérsz tőlem?

Ilonka. Hiszen akartam kérni, mamám, de olyan tele volt a szám, hogy nem tudtam beszélni.

Házasságközvetítő. Koráljon ki engimet dakter ór, okkor mojd keritek mogánok indjen egy feleségt sok péndzzel!

Egészséges gyermek.

— Teringettét! — kiált fel a család egy barátja, mialatt magasra emeli a kis Jolánkát, — te ugyan jó nehéz vagy!

— Bizony, — válaszol a kis leány, — én rajtam minden valódi.

Élelmes igazgató.

I. szinigazgató. Némelyik primadonna nem tudja, mit kérjen!

II. szinigazgató. Ugy van. Én egyszer szerződtettem egyet, a ki az egész napibevételt követelte, s mégis szép összegecskét nyertem rajta!

I. szinigazgató. Már hogy lehet az?

II. szinigazgató. Hát úgy, hogy az idény végével nőül vettem.

A következmény.

A szakácsné és a szobaleány hallgatónak az ajtón.

— Ugy tetszik, mintha a nagysága sirna!

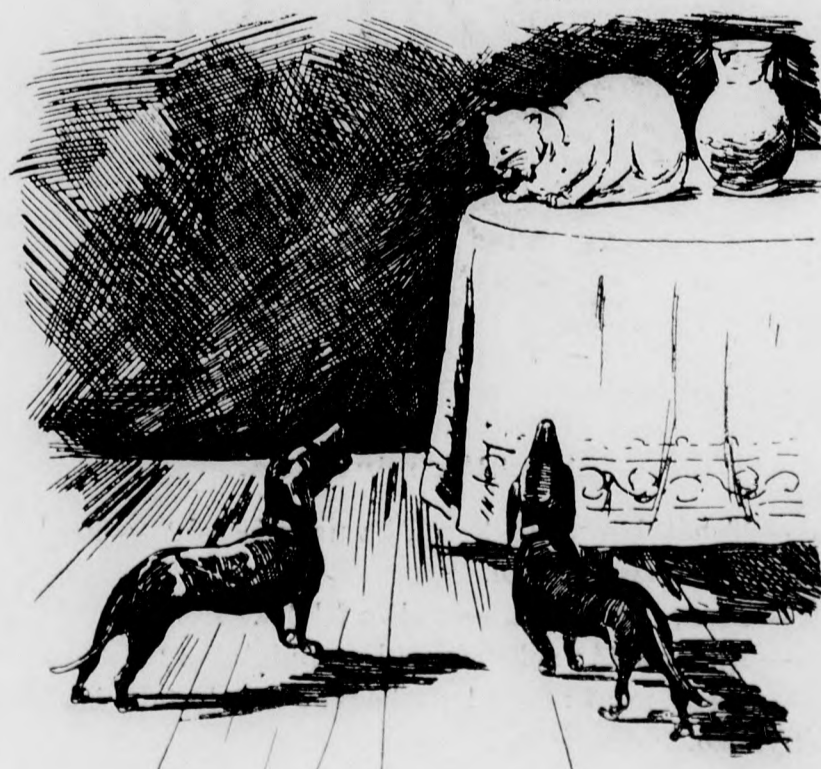
— Igen, igen; de most már kezét csókol neki a nagyságos úr!

— Köszönöm szépen! Ez megint szép kis összegbe fog neki kerülni.

A lehűtött bátorság.

(Kutya-macska história).

I.

II.

III.

A szülők mintájára.

— Tehát képviselő leszel, ha nagy leszel? — kérdezték egy képviselő fiától.

— Igen, mint papa, — volt a felelet.

— Akkor aztán sokat fogsz beszélni úgy-e?

— Igen, mint mama! — hagyta rá a leendő kis törvényhozó.

Megfejtés.

Mama. Hogy is lehet az, hogy te és a hugod nem férhettek meg egymással?

Jancsika. Nem tudom. Valószínűleg ő reád üt, én meg apára.

A gyakorlótéren.

Örmester. Egyéves önkéntes, mi ön a czibiléletben?

Önkéntes. Elektro-technikus.

Örmester. No, akkor sajnálom szegény Edisont!

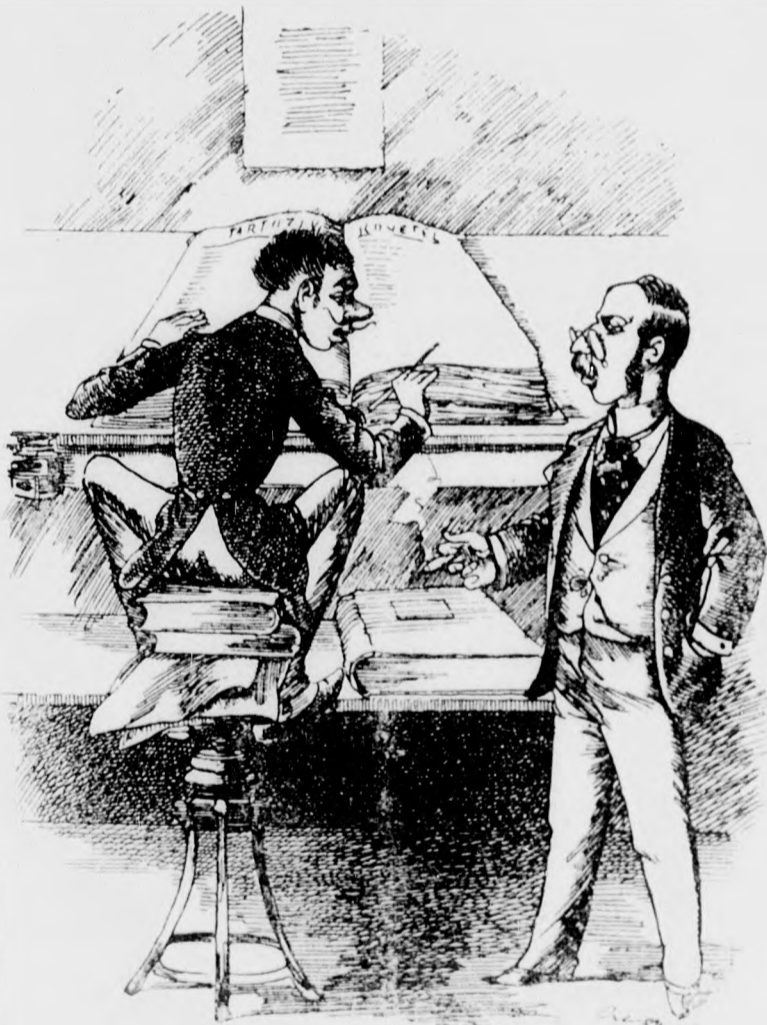
Korai öröm

Hölgy. Az egész képkiallitáson csupán az ön képeit néztem jól meg.

Festő. Oh, nagysád hizeleg!

Hölgy. Dehogy! Hanem a többi képeket úgy körülállották, hogy nem férhettem hozzájuk.

Talpraesett válasz.

Bankár. Mit gondolkozik ön itt, a helyett hogy könyvelne?

Könyvvezető. Azon gondolkozom, hogyan hozhatnám csekély fizetésemet összhangba a kettős könyvvezetéssel?

Olesó ebéd.

A. Hogy tetszenek önnek az új levélbélyegeink?

B. Szegény embereknek valóságos istenáldás. Ha kettőt lenyalnak, jól vannak lakva.

Kétes rokonság.

Könyvelő. Főnök úr, tessék elengedni ma délutánra. El szeretném kísélni a hugomat a koresolyapályára?

Kereskedő (gyanakvóan nézve a fiatal emberre). Aztán mondja csak, *rokona* önnek az a huga, a kit a koresolyapályára akar elkísérni?

Szerény kezdő.

Civis (egy fiatal orvoshoz). Itt a mi városunkban akar gyakorló orvos lenni? Nagyon fiatalnak tartom még arra, hogy házi-orvos lehessen.

Orvos. Igen, de — úgy gondolom, — hogy eleinte csak — gyermekeket fogok kezelni.

Kétértelem.

— Dr. Sátán azt beszéli, hogy a köszvénynek biztos gyógyszere van.

— Ért is Dr. Sátán hozzá!

— Már hogy ne értene, hiszen a kis ujjában van a köszvény.

Ártatlan.

— Mit tennél, Miczikém, ha megcsókolnálak?

— Azt nem mondhatom meg előre.

Gyors felfogás.

Jogász. Hanem pompás söre van ma, koresmáros úr, igazán *megfizethetlen!*

Koresmáros. Tehát még mindig nem érkezett meg az a pénzeslevél az öregétől?

Roszbabb hely.

Szakácsné. Nagysága, kezit csókolom, a jövő hónapban elmegyek a helyből.

Ur. Miért? Talán jobb helybe megy?

Szakácsné. Dehogy! férjhez megyek.

Divatkereskedésben.

Ur. Kérem, kalapot szeretnék venni a feleségemnek.

Divatárusnő. Szabad tudnom, milyen feje van a kedves nejének?

Ur. Nagyon makacs feje van.

Olesó ajándék.

A. Nem tudom, mit vegyek ajándékkul a nagybátyámnak nevenapjára? Szörnyen fukar ember. Akármit kap ajándékba, szépen félreteszi s nem használja.

B. Ha így áll a dolog, akkor nagyon olesón kielégítheted.

A. Hogy-hogy?

B. Tölts meg vagy hat palaczkot pirosra festett vízzel s ragassz rájuk «Egri bikavér» feliratu czimkét. Az öreg félre fogja tenni és sohasem tudja meg, hogy csak festett víz van benne.

A szépség hatása.

A. Az ön szakácsnéja gyönyörű egy teremtés.

B. Meghiszem azt! Csak egy bájos mosolyt kell vetnie a kappanra s már meg van sülvé.

Önérzetes válasz.

Főnök. Ön egy havi fizetési előleget kíván? De hátha meg talál halni elsejéig?

Könyvelő. Főnök úr, szegény vagyok ugyan, de becsületes.

A kellő pillanat.

— Azt hiszem, jobb volna, ha nem ma kérné meg papától a kezemet. A szabóném éppen az imént volt nála egy borsos számlával. Emiatt már most dühös.

— Hiszen akkor éppen most van a legalkalmasabb idő. Még örülni fog, hogy megszabadulhat kegyedtől.

Modern ballada.

Koromsötét az éjjel,
Az utcza néptelen . . .
Két árnyalak tűnik fel,
Egy férfit egy nővel
Vesz észre két szemem.

Komor felhők borítják
Tömeggel az eget;
Elöl a durva férfi,
A nő mögötte méri
Aprón a lépteket.

A fal mellett haladva
Hallgat a két alak,
Lépésük visszahangzik,
Tompán kopogva hallik
A lábaik alatt.

Kisértetes világgal
Feltűn' a hold-korong . . .
Vadul megáll a férfi,
A nő sikolylyal tér ki —
A lég utána zsong.

Mély csend lesz egy időre,
Ijesztő, néma csend,
Majd szól a nő sziszegve:
«Mért lép a tyúkszememre,
Nem tud vigyázni kend?»

Maróthi.

Kisasszony. Én vagyok az első, a kit szeret?

Ifju. Azt hiszem, kegyed az első, a kit igazán szeretek. Másokhoz is vonzódtam ugyan már többé-kevésbé, de mindig alapos okom volt rá. A jelen esetben ez teljesen ki van zárva.

Sokat kíván.

Nő. Láttad, öregem, milyen méltóságosan lépett Mácsi leányunk a tegnapi esti mulatságon a terembe?

Férj (bosszusan). Igen, nagy urasan be tud lépni a szobába; de szobát kisépni, azt nem tud!

Nehéz helyzet.

A. Talán rá ijeszthetnél a feleségedre, ha újra rosszul talál veled bánni, például mondd neki, hogy öngyilkos leszel!

B. (papushős.) Azzal nem érnék semmit! Még rosszból bánna velem, ha nem valósítanám meg fenyegetésemet.

Mentő körülmény.

Nagynéni. Szép levelet irtál nagyanyádnak a nevenapjára, csak hogy sok íráshiba van benne.

Laczi. Az nem tesz semmit; hiszen nagymama tudja, hogy most szünidő van.

Nő. Sohsem láttam olyan embert életemben, mint a vőlegényem! Mihelyt pénze van, tele marokkal szórja!

Ur. És nem fél egy ilyen emberhez nőül menni?

Nő. Legkevésbé sem! Ha majd a felesége leszek, lesz rá gondom, hogy sohase legyen pénze.

Arad, H. Egyiket besoroztuk, a másik már nem igen mehet újdonság számba. — *Budapest, K.* Elsejök olyan, mint a legtöbb szivar: «drága», de rossz. — *Budapest, K. K.* Legközelebb rá kerül a sor. Méltányos, hogy a ki előbb jön, előbb is kerüljön ki. — *Rakéta.* Egyik sem sziporkázik. — *Budapest, B. Z.* Az adomák közt van néhány használható, a többi nem lapunkba való. — *Szeged, T.* Illusztrálásra ugyan nem alkalmas, de hiszen az nem is okvetlenül szükséges. — *Durák.* A javából valók. — *Anno.* Az ötlet életrevaló, annál gyarlóbb a kidolgozás. Megkísértjük elevenebb formába önteni. — *Budapest, D. H.* Az aprajából válogatunk, a hosszabb cikkben régi ötletet variál. — *Budapest, Z. Z.* Mind a kettőt asszentáltuk, s ha mind ilyen, a többinek is szívesen szorítunk helyet.

Uj bórdiszmúaru-üzlet. A belvárosi kőzónk értve a Váci utczát — ismét egy szép üzlettel gazdagodott. — **Kozár Mihály,** e téren ismert kereskedő nyitotta meg a 16. számú házban raktárát. Itt bórdiszmunkákból, utazó és valászcikkkekből, elkezdve a szivar- és pénztárczáknál, botok és sporttárcsáknál, egész a számtalan kiviteli táskák és utazóböröndökig, valóságos látványosság kínálkozik, a mit már a fényes kirakatok is elárulnak.

Nyilttér.

Összes gazdasági gépek.

Gőzcséplők.

Szigoruan a magyar gazdasági viszonyokhoz alkalmazott gyártmányok.

Az összes gazdasági gépet tartalmazó árjegyzékkel, szakbavágó felvilágosítással és tanácsesal, árak és feltételek közlésével szívesen és díjmentesen szolgál

Első Magyar Gazdasági Gépgyár
részvény-társulat.

Gyártelep: Budapest, külső váci-út 7. szám.

Czimre ügyelni tessék!

Epen most jelent meg és szerkesztőségünkben kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rimekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L. és másoktól.

Ára egész vászonba kötve, színes czimképpel 1 frt 50.

GUMMI!

Eredeti párizsi gummi- és halhólyagok, finomság és jóság tekintetében a kivánalmakat is felülmúlják. Tucatankint 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 és 8 frt. **Bouts amér** (rövid) 3 és 4 frt; legfinomabb hölgyszivacsok 2, 3, 4 és 5 frt. — **Női övszerek** Hasse után 2 frt, Mensinger tanár után 2 frt 50 kr. darabankint. Suspenszóriumok stb. kimerítő árjegyzék szerint. Szétküldés titoktartás mellett.

Reif J. szpecialista Bécs

I. Stefansplatz, Brandstätte 3. Praktikus mintagyűjtemény urak részére 5 frt. — Árjegyzék zárt borítékban ingyen.

Harmonikáról, mechanikai hangszerekről, zongorákról külön-külön képes árjegyzék kéréndő.

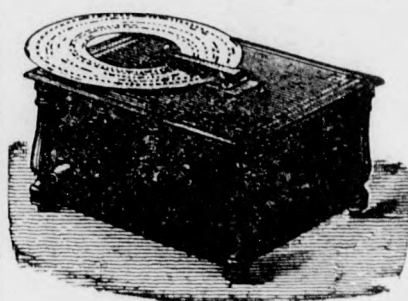

Sternberg Armin és Testvére.
Budapest, Kerepesi-út 36.

Saját gyártmányu, mindennemű vonós-, verő-, fa- és réz-fuvóhangszerek, azok kellei és alkatrészei. — Mindennemű hangszerek és zenélő művek javítása és kiharcolása szakszerű pontossággal teljesítettik.

A „Columbus“ cimbalomverőfej megszünteti az eddigi pamutozást és czernázást, erős és csengő hangot ayerünk általa. Minden verőre bárki ráhuzhatja és mindenkor le is huzhatja. — Soha sem pusztul el. — Ára a verőpálcákkal együtt, az utóbbiak minősége szerint, 2.—, 2.50, 3.— és 3.50. Külön a „Columbus“ verőfej párja 1 frt.

Elpusztíthatatlan acélhangokkal.

Legujabb! Legujabb!
INTONA

Változtatható ércjátéklapokkal és korlátlan műsorral.

Ezen új találmányu hangszerral minden előzetes tanulmány és zeneismeret nélkül száz meg száz tetszés szerinti zenedarabot lehet játszani. Ára 12 frt, a kótalapok dbja 30 kr. Megrendelések az árak előleges beküldése mellett vagy utánvétellel teljesítettnek.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve. — Javítások pontosan eszközölhetnek.

Én nem ígérek 500 aranyat, de nem is adok, mint azt mások hirdetik!

De határozottan állítom, hogy a **MÜLLER J. L.-féle**

Szalicil-szájviz és fogpor

használatá eltávolít minden fogfájdalmat, biztosan megszünteti a fogak romlását és a kellemetlen szájbűzt. Egy üveg szájviz 40 kr., nagy üveg 80 kr., 1 frt 60 kr. és 3 frt.

— A Müller J. L.-féle Szalicil-fogpor —

szalicilvízzel használva, nemcsak hófehérré teszi a fogakat, hanem a már létező fogbetegségek továbbterjedését is meggátolja. Doboza 60 kr. és 1 frt 20 kr.

— A Müller J. L.-féle Szalicil-fogpép —

darabja 35 kr. Ugyanazon hatással bír, mint a fogpor.

Hol keressük a legjobb poudert. — Kérjünk Müller J. L.-féle

Blaha Serail-Powder,

kizárólagos egyedüli legjobb arczport. Kapható három színben: fehér, rózsaszín és crême, ára 60 kr. és 1 frt.

Förlülmulhatatlan a **MÜLLER J. L.-féle**

Fenyőerdő-illat

a legkiválóbb orvosok által használva és ajánlva, fertőzteleníti és tisztítja a levegőt, élénkíti a lélegzési szerveket, tehát nélkülözhetlen gyermek-, beteg- vagy bármely lakosztályban. A Müller J. L.-féle fenyő-illat a fürdéshez használva, különösen jó hatással van az idegekre és a bőrre, azokat felfrissíti és üdíti, ugyszintén mindennapi használatra, mint mosdóvíz-vegyülék. Ezen fenyő-illatom kellemes illata és jótékony hatása által nagy kelendőségnek örvend, kitünő szobák illatozására és egyszersmind zsebkendő-illat is.

Üvegje 60 krajczár, frt 1.—, 1.80, 3.— és frt 5.50, hozzávaló porlasztó 30 krajczár.

Mindezen fönt elősorolt készítmények orvosi utasítás után készülnek. Kaphatók:

MÜLLER J. L., illatszer- és pipereszappan-gyárosnál, Budapest, Koronaherczeg-utca 2. sz. Fogkefék rendkívül jó minőségűek, nagy és olcsó választékban.

1895.

Mehet!

1895.

Humorisztikus képes vasuti naptár

ára 50 kr. **X.** évfolyam ára 50 kr.

megbízható „Budapesti útmutató“
előzetes „Millenniumi Kalauz“
és „Zsebnaptár“.

☞ *Az utolsó évfolyam két kiadásban jelent meg.* ☜

Ezen naptár szakszerű és humorisztikus tartalmánál fogva Magyarországon és Erdélyben és pedig túlnyomólag **vasuti körökben** igen elterjedt, minélfogva a „MEHET“ naptár bármiféle hirdetések terjesztésére czélirányos.

A hirdetési árak tekintve a naptár nagy elterjedtségét és szép kiállítását, igen jutányosak, u. m.:

<i>egész oldal</i> ...	30 <i>frt.</i>
<i>fél oldal</i> ...	18 „
<i>harmad oldal</i> ...	12 „

A naptár **szövegi részében** — külön megrendelésre — reklám-cikkel szolgál.

A naptár már f. évi október hó elsején megjelenik.

Rendes Zsigmond

a „MEHET“ naptár kiadója.

Budapest, VII., Wesselényi-utca 37.

Megjelenik körülbelül 20,000 példányban.

☛ Vasuti tisztviselőknek a bolti árból 50% engedmény. ☚

Szt-Lukácsfürdő

részvénytársaság újból felépült, kibővített kényelemmel és pompával berendezett **ISZAP-FÜRDŐ.** 430 □m. nyitott, 120 □m. zárt medenczéiben a kénes hévíz naponként négyszer megújul. Tag, zuhany, gőzfürdők stb. — Lakásokról és fürdőkről küld prospectust az igazgatóság, Budapesten.

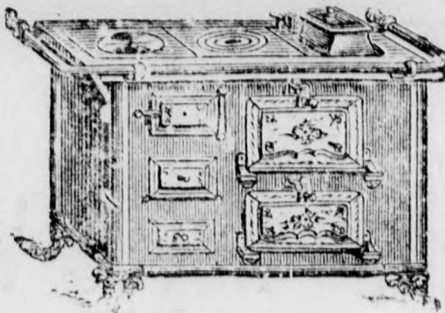
Brindl és Kalivoda

vaskereskedők,
Budapest, Petőfi-tér 4.

ajánlják nagy választékukat

MEIDLINGER-KÁLYHÁKBÓL

szabályozható töltőkályhák, szén, koks és fával fűlő vaskályhákat, továbbá takaréktűzhelyeket, házi- és konyha-berendezéseket, jutányos áron.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány orvosi tekintélyek által megbeszélve és különösen ajánlva. Tuzatonként 60 kr., 1, 2, 3, 4 és 5 frt. **Capotes Americains** testja 2 frt. **Sajeti Sponges** női óvszerek, Prof. Lister módszere, testja 1, 2, 3 és 4 frt. **Ujdonságok. Pelyporus advantage** 1 frt 50 kr. Ujjonnan javított női óvszer 1886. márc. 22. óta forgalomban, nagy előnyökkel bír nagy kedveltség miatt. **Ballato des femmes** 4 frt.

Feitel Lipótnál

kapható, **Wien I., Kärnthnerstrasse Nr. 63/Z.** cs. k. kereskedelmi törvényszéki bejegyzett cég és **Paris, 13. Rue petites Ecuries**, készpénz vagy utánvét mellett. Egyetlen párisi képviselő Ausztria-Magyarország részére. Egy teljes, használható 12 darabot tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 kr.-ért. Magyar levelezés.

THE MUTUAL

new-yorki életbiztosító társaság.

A legújabb biztosítási szerződés, melyet a «Mutual» a t. közönségnek ajánl, az

«Öt százalékos Kötelezvény»

mely a biztosítottat esékély díjfizetés mellett feljogosítja, hogy a kedvezményezettnek egy a biztosított összeg után 20 éven át folyó

«évi öt%-ot tevő életjáradékot» biztosíthasson.

A tőke 20 év múlva szintén a kedvezményezettnek tulajdonába megy át, míg ellenben, ha az utóbbi idő-közben esetleg elhalálna, úgy a tőke utódainak azonnal kifizetetik.

Közelebbi felvilágosításokkal és prospectusokkal szolgál a

„Magyarországi vezérigazgatóság”

Budapest, Károly-körút 26. sz.

NEW-YORK ÉLETBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG.

Alapított 1845-ben, tisztán kölcsönösségen alapszik minden utánfizetési kötelezettség kizárásával. Miután részvényesei nincsenek, az összes tőke és nyereségek a biztosítottak tulajdonát képezik.

Kivonat az 1893. évi zárszámadásból:

Aktívák összege	k.	743.503.905
Évi bevétel	«	169.318.230
1893-ban a biztosítottaknak kifizetett	«	75.192.250
1893-ban kötött új üzletek összege	«	1.119.244.955
Fölösleg	«	85.128.150

Nincs másik kölcsönös biztosító-társaság a világon, mely ily óriási fölösleg fölött rendelkezne. Fennállása óta a New-York biztosítottjainak kifizetett 908.656.098 koronát.

A New-York a művelt világ összes országaiban bír fiókokkal.

Referenciák Magyarországon:

A magyar általános hitelbank. — A magyar kereskedelmi bank.

Közelebbi felvilágosításokat ad

A NEW-YORK

életbiztosító-társaság magyarországi igazgatósága:
Budapesten, Erzsébet-körút 9-11, a társaság saját palotájában.

Rendes Zsigmond

hirdetés-felvételi irodája,

Budapest,

Wesselényi-utca 37.

Minden bel- és külföldi hirdetés számára szigorúan az árszabályszerinti árak mellett vesz fel hirdetéseket. — A «**Bolond Istók**» és az «**Urambátyám**» kizárólagos hirdetés-felvételi irodája itt létezik. Fogalmazás és a hirdetések csoportosítása a leghatásosabb alakban történik. **Fölvilágosítások** a bármely esetben legalkalmasabb lapokról, valamint **költségjegyzékek** a legkészségesebben adatnak.

Gummi!

Ujdonságok! Valódi párisi különlegességekben. Egyedüli francia képviselőség. Csakis nálunk kaphatók, valódi gummi és halhólyag, teljesen ártalmatlan és biztos. tuczatja 2-8 frtig. **Ballato des femmes valódi 8 frt. Legújabb Bouts american 4-6 forintig.** Női különleg (Pely Porus), több mint százszori használatra, drbja 2.50. Párisi óvspongya 4-5 frt. Megrendeléseket pontosan és titoktartás mellett eszközöl

Pollitzer Mór és fia

Budapesten,

Deák-utca 10. sz.

